

שיר השירים

טמונה בפרשה

עלון שבועי לעידוד העיון והבקיאות בפרשת השבוע

לסדר את המגילה

לפניכם רשימת נושאי המגילה בסדר מעורב, עליכם לסדרם מחדש לפי סדר המגילה. כשתצליחו, תקבלו מהאותיות חלק מפסוק מהמגילה.

- א. עורי צפון ובואי תימן
- א. כרמי שלי לא נטרתי
- ב. מה יפו פעמיך בנעלים
- ה. אל גנת אגוז ירדתי
- י. אלף המגן תלוי עליו
- ל. חכו ממתקים וכלו מחמדים
- מ. מי זאת עלה מן המדבר
- מ. מדלג על ההרים
- ע. אני ישנה ולבי ער
- ר. על הרי בתר
- ר. כרם היה לשלמה בבעל המון
- ת. ששים גיבורים סביב לה
- ת. דובב שפתי ישנים

"-----"

שאלה לשולחן השבת

"השיבעתי אתכם"

'האומות אנשי נבוכדנצר שראיתם בחנניה מישאל ועזריה מוסרים עצמם לכבשן האש ואת דניאל לגוב אריות על עסקי התפילה ואת דורו של מרדכי בימי המן' (רש"י) ויש לבאר את דברי רש"י, שברור מה היה מסירות הנפש של חנניה, מישאל, עזריה ודניאל, אך איזו מסירות נפש היה לדורו של מרדכי בימי המן?

מטרת השאלה

הינה לעורר דיון סביב שולחן החג. ניתן לשלוח את תשובותיכם למערכת (בצרוף מקורות, אם ישנם) ובל"נ אכתוב מן התשובות בעוד כחודש.

פנינים

"אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו"

כל מצוות התורה מצווה האדם לתן את ממונו על מנת לקיימם, אך אינו מחויב למסור את נפשו עליהם מלבד 3: ע"ז, שפיכות דמים וגילוי עריות, שעליהם אנו מצווים להרג ולא לעבור עליהם. ודבר זה מרומז בפסוק זה באופן הבא: "אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה", דהיינו שהאדם יכול לתת את כל הונו באהבתו את הקב"ה ואת הלאומים שציווה אותנו, אך רק את ממונו ולא את עצמו. ורק בשלושת הדברים שהם 'בו"ז' ע"פ סדר עשרת הדברות: ב. 'לא יהיה לך' (ע"ז), ו. 'לא תרצח' (שפיכות דמים), ז. 'לא תנאף' (גל"ע), בהם יש לאדם למסור את עצמו: "יבוזו לו", ומדויק הוא בעצמו וגופו. (בן יהוידע)

"לססתי ברכבי פרעה דמייתך רעיתי"

כמה פירושים לדמיון לסוסו של פרעה בדווקא: א. בשאר הסוסים הרוכב הוא המושל על סוסו והמחליט, חוץ מסוסי מצרים שהם משכו את הרוכבים למים בעל כרחם, כן אנו מושכים כביכול את הקב"ה ויש ביד הצדיקים לבטל את גזרותיו. (ספר הברית) ב. בני ישראל מפורזים בין האומות כדי לפרסם את הקב"ה ולעקור ע"ז, כמו סוסו של פרעה שהוא ורכבו ניצלו ("לא נשאר בהם עד אחד") לפרסם את נפלאות הבורא. (ילקוט הגרשוני) ג. רש"י פירש את הפסוק "סוס ורכבו רמה בים" (טו"א) שהיו דבוקים יחד זה בזה וירדו לעומק בלי שנפרדו, כך אנו דבוקים ואוחזים בהש"ת בכל מצב תמיד. (מגילת ספר) ד. אנו מבקשים מהקב"ה שימשוך אותנו רחוק מחטאים ומכשולות כמו שסוס פרעה משך את רוכבו. (אהבת דודים) ה. אנו ממשילים את רעיתי לסוס של פרעה שהייתה המובחרת מסוסי מצרים שהייתה ארץ המוצא של כל הסוסים המובחרים בעולם. (מצודת דוד)

כתב הרמ"א: 'ונוהגין לומר שיר השירים בשבת חול המועד, ואם חל ביו"ט האחרון אומרים אותו באותו השבת. וכן הדין בסוכות עם קהלת ונוהגים לומר רות בשבועות והעם נהגו שלא לברך עליהם על מקרא מגילה ולא על מקרא כתובים' (או"ח תצ"ט). אמנם, לדעת הגר"א מברכים על קריאת כל המגילות. ויש לבאר לפי שיטת הגר"א שיש חיוב גמור לקריאת המגילה, מדוע שונה דין כל המגילות מדינה של מגילת אסתר שאנו אומרים בפורים החל בשבת שאין לקרוא במגילה שמא יעבירנה ברשות הרבים? ויש לומר: א. חיוב קריאת המגילה בשבת חו"מ הוא רק בציבור, וכל החשש שמא יטלטל הוא ביחידים שהרי רבים מזכירים זה לזה. (הגר"א) ב. בקריאת שאר מגילות החיוב הוא רק מצד מנהג ואינו בהול כל כך לטלטל ויזכור. ג. לא שייך לחשוש מפני שכל תקנת הקריאה היא בשבת ומצווה שעיקרה בשבת לא יבואו לטעות בה בשונה ממצוה שרק לעיתים קוראים בשבת. (ע"פ תשובות הקוראים הנכבדים שליט"א לשאלה לשולחן שבת' תשפ"א)

לשבת וגם לחג!

ניתן להשיג ב"מקרא" הוצאה לאור, ובטלפון:
052-7665775

חדש! ניתן להזמין חוברות של חומש בודד מתוך הספר כמזכרת מאירועים

ישנו ביקוש רב בבתי כנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילתם. זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה! השתתפו באמצעות העברה לבנק לאומי (10) סניף 905 חשבון 5055271 ע"ש 'ביין'.

חידון א' ת'

התשובה לכל שאלה מתחילה באות המופיעה בתחילת השורה

- א. ממנו עשויים קירות בתינו
- ב. עופר האילים נמצא על הרי (2) _____
- ג. "קול דודי... מקפץ על ה" _____
- ד. הקב"ה נמשל אליו
- ה. "אם יתן איש את כל _____ ביתו באהבה"
- ו. "שחורה אני _____"
- ז. עוף המוזכר במגילה
- ח. הר המוזכר במגילה
- ט. "לריח שמניך _____"
- י. עיני בני ישראל משולים ל -
- כ. עם ישראל נמשל ל -
- ל. " _____ אחותי כלה באחת מעיניך"
- מ. מסביבה היו שישים גיבורים
- נ. חיות הנזכרות בשיר השירים
- ס. גפן בתחילת פריחתו קרוי כך
- ע. בכרמי מקום זה דודי כאשכול הכופר
- פ. יש מהן שמונים
- צ. " _____ המור דודי לי"
- ק. שני סוגי עצים
- ר. עם ישראל נמשל ל -
- ש. הם היכוני ופצעוני
- ת. "סמכוני באשיות רפדוני ב _____"

חידון א' ת' הפוך

התשובה לכל שאלה מסתיימת באות המופיעה בתחילת השורה

- א. "לכה דודי _____ השדה נלינה בכפרים"
- ב. "דבש _____ תחת לשוניך"
- ג. תאנה לא בשלה קרויה כך
- ד. סוג של סממן ריח
- ה. רכביו נזכרים במגילה
- ו. "כי הנה _____ עבר"
- ז. "ראשו כתם _____"
- ח. תחת איזה עץ עוררתך?
- ט. "דודי ירד לגנו... _____ שושנים"
- י. "אכלתי _____ עם _____ שתיתי _____"
- ך. " _____ כמגדל השן"
- ל. יש לו בשמים ואבקה
- ם. החברים מקשיבים ליושבת ב _____
- ן. המלך שלמה עשה לו מעצי הלבנון
- ס. שדה של עצים קרוי כך
- ע. "יונתי בחגוי _____"
- ף. " _____ לך שלמה"
- ץ. "ומה תעוררו את האהבה עד _____"
- ק. עיר המוזכרת במגילה
- ר. סוג של אהלים
- ש. "ידיו גלילי זהב ממלאים ב _____"
- ת. "אני _____ השרון"

ואלה שמות

"פשטתי את כתנתי"

מה ההבדל במקרא בין סוגי הבגדים הבאים: כתנת, לבוש, בגד, כסות, שמלה, שלמה, מעטה, מעיל, מד, כלי? (התשובות במדור התשובות)

מן המדרש

פעם אחת ראה רבי חנינא את אנשי עירו מעלים לבית המקדש עולות ושלמים, ואמר: "כולם מעלים שלמים לירושלים ואני איני מעלה כלום?! מה אעשה?" מיד יצא למדברה של עירו, בחורבה של עירו, ומצא שם אבן גדולה אחת, יצא וסידקה וסתתה וכרכמה. לאחר שסיים את מעשיו, אמר: "הרי כעת עלי להעלותה לירושלים". ביקש לשכור לו פועלים לשאתה. אמר להם: "מעלים לי אתם את האבן הזאת לירושלים?" אמרו לו: "תן לנו שכרנו, מאה זהובים, ואנו נעלה לך את אבןך לירושלים". אמר להם: "וכי מנין לי מאה זהובים או חמישים לתת לכם?" ולא מצא לשעה, מיד הלכו להם. מיד זימן לו הקדוש ברוך הוא חמישה מלאכים, בדמות בני אדם. אמרו לו: "רבי, תן לנו חמישה סלעים בלבד ואנו מעלים אבןך לירושלים ובלבד שתתן ירך עמנו ותסייענו". נתן ידו עמהם ומיד נמצאו עומדים בירושלים. ביקש רבי חנינא ליתן להם שכרם ולא מצאם. הלך ללשכת הגזית וסיפר לחכמים את כל המעשה. אמרו לו: "דומה רבנו שמלאכי השרת, העלו לך את האבן לירושלים!" מיד נתן לחכמים את אותו השכר שהשכיר עם המלאכים. (ע"פ מ"ר)

מילה במגילה

מגן על מגדל העיר,
בחילו של מלך כביר,
שלקרב המשפחה,
הביא מים בקופסא.

המונח המבוקש הינו מילה
בת 3 אותיות המופיעה במגילה.
אשר כל שורה בחידה
רומזת להקשר שונה שלה.
(יתכן כתיב חסר וחילופי אותיות
בעלי הגיה דומה)

התשובה תתפרסם אי"ה בגליון הבא

'לאמת אין רגלים ולשקר יש רגלים' - למה המזונה?

כתוב בספרים הקדושים שהחמץ מסמל את הגאווה. ובגמרא במסכת סוטה (ה.) כתוב שתלמיד חכם צריך שתהיה בו אחד משמונה שבשמינית של גאווה. ויש הסבר נפלא לכך, שהמספר שמונה יש בו תכונה מיוחדת, שכל שתכפילוהו - יורד מספרו. לדוגמא: שמונה כפול אחת הוא שמונה, שמונה כפול שתיים הוא 16 ואם תחבר 1+6 הוא 7, שמונה כפול שלוש הוא 24 שיוצא 6 (6=2+4), וכן על זה הדרך עד לשמונה כפול שמונה (שמונה שבשמינית) שיוצא 64 שהם 10=6+4, שהוא 1=1+0. ללמדך כי ככל שיתעלה התלמיד חכם בלימוד ובעבודת ד', כך יהיה קטן יותר בעיני עצמו. (אוצר הידיעות)

"דודי ירד לגנו"

באלו מקומות נוספים בתנ"ך מוזכרים גנים?

מצאו נא במגילה:

1. שלושה פסוקים שמתחילים ומסתיימים באות כ'.
2. יין נסמך במקום נפרד, ויין נפרד במקום נסמך.
3. חמש מילים רצופות שמסתיימות באות ה'.
4. ארבע מילים רצופות שמתחילות באות ה'.
5. אות המופיעה פעמיים ברציפות. (13)
6. שניים מספרי הי"ד החזקה להרמב"ם.

שמיאות מי יבין

לפניכם פסוק מן המגילה שנפל בו שיבוש, התשכילו להבין מהו?

1. "גן נעול אחתי כלה גן נעול מעין חתום"

2. "אחזו לנו שועלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר"

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לגיליון קודם: לחם שמברכים עליו המוציא ועל המחיה: לחם העשוי מקמח דגן וקמח קטנית מעורבים, ואין בקמח הדגן מספיק כדי לאכול ממנו כזית תוך כדי אכילת פרס. (ש"ע רח, ט) **לסדר את המגילה** - "אמרתי אעלה בתמר". **חידון א' ת'** - ארזים, בשמים בתר, גבעות, דוד, הון, וגאווה, זמיר, חרמון, טובים, יונים, כלה, ליבבתני, מיטת שלמה, נמרים, סמדר, עין גדי, פלגשים, צרור, קנה קנמון, רעיה, שומרי העיר, תפוחים. **חידון א' ת' הפוך** - נצא, וחלב, פג, נרד, פרעה, הסתו, פז, תפוח, ללקוט, יערי דבשי ייני, צוארך, רוכל, גנים, אפיריון, פרס, הסלע, האלף, שתחפץ, דמשק, קדר, תרשיש, חבצלת. **שעשועי דאורייתא** - בפרשת בראשית פעמים רבות מוזכר גן עדן, בפרשת לך לך לוט ראה את כיכר הירדן שהיא כגן ד', בפרשת עקב: "והשקית ברגלך כגן הירק" (יא, י). בג"ך: במלכים א': "ויהי לי לגן ירק" (כא, ב), במלכים ב': "וינס דרך בית הגן" (ט, כז), "אשר על גן המלך" (כה, ד), "ויקבר בגן ביתו בגן עזא" (כא, יח), "ויקבר אתו בקברתו בגן עזא" (כא, כו), בישעיה "וערבבתה כגן ד" (נא, ג), והיית כגן רוה" (נח, יא), בירמיה: "נפשם כגן רוה" (לא, יא), "דרך גן המלך" (לט, ד), "על גן המלך" (נב, ז), ביחזקאל: "היתה כגן עדן" (לו, לה), "בעדן גן אלקים" (כח, יג) ועוד מספר פעמים בפרק ל"א מופיע: "גן האלקים". ביזאל: "כגן עדן הארץ" (ב, ג), באיכה: "ויחמס כגן שכר" (ב, ו), בנחמיה: "ברכת השלח לגן המלך" (ג, טו). ובמגילה שלנו: "יבוא דודי לגנו" (ד, טז). 1. "כפלה הרימון... לצמתך", "כלך יפה... אין ברך", "כחוט השני... לצמתך". 2. "כין הטוב", "אשך מין הרקח". 3. "יפה כלבנה ברה כחמה אימה". 4. "הפרחה הגפן הנצו הרמנים". 5. דדי, נאוו, לססתי, הסבבים, תעררו, ששופתני, איככה, מין, הצללים, ההרים, רעננה, ממעונות, שפתתך. 6. אהבה, בנשים. **ואלה שמות** - דעות רבות בעניין, והנה ליקוט של מקצתן: כנתן - הבגד שקרוב לגוף, לבוש מרוקם מפשתן. לבוש - בגד מיוחד שאינו רגיל, והוא מלשון בושא שבא לכסות את הגוף. בגד - שם כולל, ויא' שהוא לשון קשירה ואגד. כסות - בגד הנלבש בדרך של כיסוי ופחות בלבישה ומקור השם הוא מזה שמכסה את הגוף ומגן עליו. שמלה, שלמה - שמות נרדפים ויש אומרים שהוא שם לבגד חשוב או לבגד המשמש בלילה (מושאל מלשון ישן למשכב לילה), וכן בגד הנתפר במידה אחידה ולא כפי מידות הלבוש. מעטה - שם כללי לדברים שעושים על הגוף ובכלל זה בגדים מסוימים. מעיל - לבוש עליון. מד - נתפר במידה מדויקת ולעיתים בגד המשמש אנשים בתפקידים. כלי - הכוונה לבגדי גבר שיותר עם כיסים, וכן יותר פונקציונליים. (ע"פ מלבי"ם ויריעות שלמה) **מילה בהגדה של פסח** - ברק. "הוא ישוב ולבניו גמ" - ישנו יישוב בשם 'ברק' דרומית לעפולה, ואף העיר 'בני ברק'. "לא קראו לו נעם" - למרות שלאביו של 'ברק בן אבינעם' קראו 'אבי-נעם' - לא היה זה שמו, 'בשמים נגלה זוהר' - על דבר זוהר אנו אומרים שיש לו ברק, "הזק מבדע לצוהר" - ברק הנראה מבעד לחלון בשמים. **שמונות במגילה** - 1. "התאנה חנטה פגיה" (ב, ג), 2. "לעופר האילים" (ב, ט), 3. "כתפוח בעצי היער" (ב, ג), 4. "יונים" (א, טו), 5. "הון ביתו" (ח, ז), 6. "בית היין". 7. מיטת "אפריק" (ג, ט), 8. "כמגדל דוד" (ד, ד), 9. "מים רבים" (ח, ז), "עין גדי" (א, יד), 10. "חיכו ממתיקם" (ה, טז), 11. "קורות בתינו ארזים" (א, יז), 12. "מצוץ מן החרקים" (ב, ט), 13. "מהררי נמרים" (ד, ח), **שמונות בהפטר** - 1. "חיל גדול מאד מאד" (י, י), 2. "פותח את קברותיכם" (יב, ג), 3. "הנבא על העצמות האלה" (ד, ד), 4. "מארבע רוחות" (ט) **שאלה לשלח השבת ויקהל** - שאלנו: מדוע משה בתחילת דבריו לבני ישראל, הפך את הסדר בו נאמר לו, והקדים להזכירם אודות השבת בטרם החל לצוותם על תרומת המשכן ופרטי עשיית הכלים? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. הלשון: "ואתה דבר אל בני ישראל" שנאמר למשה, כוונתו לכך שיפתח בדברים אלו בדברו אל העם. (רס"ג) 2. פתח במה שסיים למעלה ממנו. (לקח טוב). 3. חשש שאם יאמר להם מיד על התרומה, מרוב חיבת הקודש יביאו מיד ואולי יחללו שבת. (תוס') 4. הציווי על המשכן אך כמה ימים ולכן הקדים קודם להזכיר על השבת. (גור אריה). 5. מלאכת שבת הייתה אמורה להידחות מפני מלאכת המשכן כמו כל מלאכת הקרבנות, אבל אחר חטא העגל שהמשכן נוסף אף להשראת שכינה, האיסור על חילול שבת שב להיות חמור יותר. (משך חכמה)

ניתן להשיג את העלון:

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.

ב: 'לדעת', 'אידישער וינקל' (באידיש) ו'דרשו'.

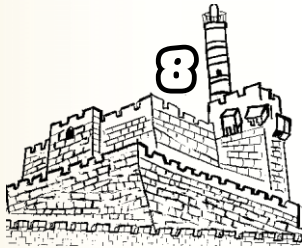
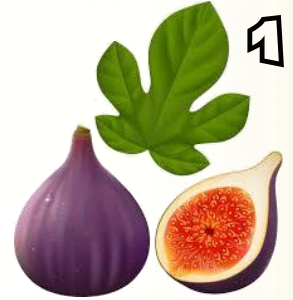
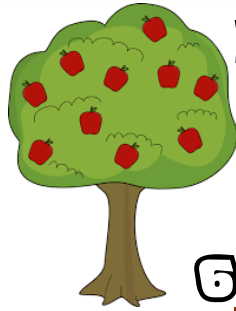
בירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רח' בית ישראל 1, ובמערכת.

זהו חידון משעשע מתמונות הרומזות על פסוקים ומושגים מהפרשה ומפירוש רש"י.
(תוכלו למצוא תשובות במדור 'תשובות')

אדגיש, כי אין הכוונה להמחיש את הפסוקים כלל, אלא רק בדרך רמז וכפל לשון. (מומלץ לציין זאת לילדים)
אשמח לקבל רעיונות, חידוקים והערות: temunabaparashah@gmail.com
כמו"כ להצטרפות לרשימת התפוצה ולהקדשות ניתן לשלוח בקשה למייל הנ"ל.

טמונות בפרשה

מקרא רמת קושי: רגיל קשה

מחשבה טובה

התשובה לטמונה זו
תתפרסם בע"ה בגיליון הבא

תשובה לגיליון הקודם
סבוני כדבורים דעכו כאש

הפטרת שבת חוה"מ פסח "היתה עלי" (יחזקאל לז א'-יד')

טמונות בהפטרה

